

ДО ЧЛЕНОВЕТЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ

УТВЪРДЕНО СЪС ЗАПОВЕД

НА РЕКТОРА НА СУ „Св. Св. Климент Охридски“

София

С Т А Н О В И Щ Е

От проф.д-р Симеон Владимиров Тасев Код 3.6. "Право", специалност „Гражданско и семейно право“, член на журито

Относно: конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ в СУ „Св. Св. Климент Охридски“ София - Юридически факултет по направление 3.6. „ Гражданско и семейно право“

За преподавателската и научно-изследователска дейност на гл. ас. д-р Красимир Любенов Димитров след защита на докторска дисертация

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНОТО ЖУРИ,

1. Единственият кандидат в конкурса, гл.ас. д-р Красимир Любенов Димитров е роден на 18.11.1967г. в гр. Монтана, живущ в гр. София. Женен, с едно дете.

След завършване на средното образование, въз основа на конкурс през 1992г. е назначен за „асистент“, а по-късно „ст.асистент“ и „гл.асистент“ в СУ „ Св. Климент Охридски“, където преподава и досега. В Юридическия факултет, както и в други факултети на университета води занятия и чете лекции по : Семейно и наследствено право, Гражданско право, Нотариално право, Облигационно право. През 1992-93г. изнася лекции по правна подготовка във Военна

академия „ Г.С.Раковски“, а в периода 1993-2008г. - лекции по семейно и наследствено право в Юридическия факултет на УНСС. От 1993-1995г. води лекции по Семейно и наследствено право във Варненския икономически университет.

През учебната 1995-1996г. изнася лекции по Семейно и наследствено право в Юридическия факултет на Великотърновския университет „Св.св. Кирил и Методий“. От 1995г. досега е преподавател в Юридическия факултет на Русенския университет „Ангел Кънчев“ с пълен хорариум, като чете лекции по: Облигационно право, Нотариално право и Гражданско право - Обща част. Избран е за заместник-декан, както и за научен секретар и декан какъвто е и понастоящем.

2. През 2011г. защитава дисертация на тема „ Правно положение на нотариуса и Нотариалната камара“ и е „доктор“ по научната специалност „Гражданско и семейно право“, направление 3.6 право, диплома РУ-НС-2011-09 от 18.10.2011г.

Преди защитата на труда, а и след това кандидатът в конкурса има публикувани две монографии : „Нотариално право - обща част“, изд. „Сиела“, 2009г. и „Нотариални производства“, изд. „Сиела“, 2013г. Освен тези публикации, гл.ас. Красимир Димитров има участия в научни семинари у нас и в чужбина и 56 публикации, от които 23 научни статии и 40 други публикации. Същите са в различни области на правото - гражданското, търговското и гражданско-процесуалното.

Гл. ас.д-р.Красимир Димитров е избран за доцент по гражданско и семейно право в РУ“Ангел Кънчев“, Русе Юридически факултет през 2013г.

Гл.ас.д-р. Красимир Димитров е един от създателите и ръководител на Правните клиники по „Семейно и наследствено право“ в РУ „Ангел Кънчев“ - Юридически факултет, Правната клиника по административно право и административен процес в същия университет, както и на Правната клиника по „Гражданско право“ в Юридическия факултет на УНСС.

През периода 1995-1997г. е експерт в Българския център по правата на човека, в който изготвя становища и организира семинари и конференции. От 1997-2001г. е сътрудник и експерт в Народното събрание, където подпомага дейността на народните представители и участва в работни групи по изготвяне на законопроекти.

През 2002г. е избран за втори мандат член на Комисия за защита на личните данни, а от 2009г. е сътрудник на Комисията по правни въпроси на Народното събрание на Република България. Дейността му в различни институции е отразена подробно в представената биографична справка.

3. Кандидатът в конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент“- гл. Ас.д-р. Красимир Димитров отговаря на всички изисквания на чл. 24 ЗРАСРБ и ППЗРАСРБ, съответно Правилника на СУ „Св.Св.Климент Охридски“.

Той има повече от 25 (двадесет и пет) години преподавателска дейност в различни области на Гражданското и семейното право. Сред колегите в университета се ползва с високо уважение и добро име и е един от любимите преподаватели на студентите във факултетите, където чете лекции. Високата му обща и правна култура, както и професионален опит го нареждат измежду най-изтъкнатите научни работници в областта на правото.

За участие в конкурса, гл. ас. д-р. Красимир Димитров е представил публикуван труд „Нотариални производства“, второ актуализирано изд. „Сиела Норма“ АД, 2018г., в обем от 150 стр., с приложена литература на кирилица и латиница, заедно с други публикации.

4. Като цяло научният труд се отличава с високи теоретични и практически достойнства и съдържа приноси в изследваната област. Авторът в стегната форма да разгледа множество въпроси, свързани с нотариалните производства. Работата се отличава с уменията на автора да изследва концентрирано цялото многообразие от проблеми, които са поставени за разглеждане в труда. За това е допринесъл богатия опит на кандидата и използваните от него теоретични източници по темата у нас и в чужбина. В монографията подробно е разгледана правната теория и практика. Това е позволило на автора да вземе и критично отношение към правната уредба по някои от разгледаните в труда въпроси.

5. Трудът се състои от седем глави, които съдържат отделни параграфи.

В глава първа подробно и аргументирано са разгледани въпроси, свързани с понятието и правната същност на нотариалните производства и общите правила. Тази част на изложението се отличава с научния анализ на проблемите. Това е допринесло за формулирането на самостоятелни изводи за правната същност на нотариалното производство. Авторът определя производството като „съвкупност от нотариални действия, извършени по определен от закона ред от нотариус или от друг орган с нотариална компетентност с цел удостоверяване на правна сделка, юридически факт или вещно право, или насочени към постигане на благоприятен за страната, потърсила правно съдействие правен резултат, без да е налице удостоверяването (с.20.).

Определението на „ нотариалното производство“ има приносен момент в правната теория и го отличава от други научни и практически публикации в разглежданата област (стр. 20-37).

В глава втора на труда, озаглавена „Нотариален акт с правна сделка“, в отделните параграфи подробно и задълбочено са изследвани въпроси, свързани с: а) понятието и приложното поле на нотариалния акт; б) общите изисквания за извършване на производството - материалната и местната нотариална компетентност на нотариуса; в) редът за извършване на производството.

Тази част на изложението също характеризира с прецизното и всестранното разглеждане на отделните проблеми.

Третата глава е посветена на „ Констативните нотариални актове“. В нея на първо място са изяснение: а) понятието и правната същност на тези актове; б) разгледани са подробно констативните актове по чл. 587, ал.1 ГПК и констативния нотариален акт по чл. 587, ал.2 ГПК.

В четвъртата глава са разгледани множество въпроси, свързани с „нотариалните заверки“. Тази глава съдържа 8 (осем) параграфа, в които последователно са изследвани въпроси относно а) понятие и видове нотариални заверки; б) нотариално удостоверяване на подпис върху частен документ; в) нотариално удостоверяване на съдържание на частен документ; г) нотариално удостоверяване на подпис и съдържание на частен документ; д) нотариално удостоверяване на дата на частен документ; е) нотариално удостоверяване на верността на преписи и извлечения на документи и книжа; ж) нотариална покана и з) констативен протокол.

Изследването в глава четвърта също е подробно, задълбочено и аргументирано. Особен интерес в тази част представлява параграф четвърти, в който е изследвано „нотариалното удостоверяване на подпис и съдържание на частен документ“. Проблемите, на които се е спрял авторът са изключително актуални, с оглед изменението в чл.37 ЗЗД (ДВ бр.59 от 2007г., в сила от 01.03.2008г.) и уредбата в Семейния кодекс от 2009г. на брачния договор (чл.37-43 СК). Авторът е поставил на разглеждане въпросът за различията във формулировките на чл.37 ЗЗД и чл.39, ал.1 СК. Основателно е прието, че от гледна точка на нотариалното право, най-напред се удостоверява „подписът, а след това съдържанието и в двата случая“ (стр. 94). Що се отнася до изискването за „едновременно“ (чл.37 ЗЗД) авторът основателно поддържа, че терминът „едновременно“ означава извършването на удостоверяването на подписите и съдържанието в непрекъснатата последователност пред нотариуса в един и същ общ момент (стр.94).

В следващата част на изложението в тази глава е разгледан и един от сложните въпроси във връзка с подреждането на брачния договор във водените от нотариуса книги (стр. 96- 100).

Петата глава на труда посветена „нотариалните производства, свързани със завещателни разпоредения“. В нея последователно са разгледани въпроси, свързани с: а) нотариалното завещание; б) предаване и връщане на предадено за съхранение саморъчно завещание; в) обявяване на саморъчно завещание; г) отмяна на завещание с нотариален акт. И тази част на изложението се отличава с научна новост. Изтъкнато е, че „отмяната на завещание с нотариален акт се прилага за нотариални завещания или невърнати на завещателя от други лица саморъчни , когато целта е наследяването да се осъществи по закон.“ (стр. 124).

В шестата глава са разгледани нищожните и неистински нотариални удостоверявания. В нея са изяснени основанията за нищожност, а след това са разгледани и неистинските нотариални удостоверявания.

В последната глава седма на монографията е изследван въпросът за поправката и обезсилването на нотариалните удостоверявания. Разграничени са случаите на „поправка на проект на нотариален акт“ и „поправка на окончателен нотариален акт“ и е изяснен въпросът за участниците в нотариалното производство.

Накрая на труда е разгледан въпросът за обезсилването на нотариалното удостоверяване (стр. 145-146). Анализът е направен и във връзка с дадените указания в Тълкувателно решение № 3 от 2012г. по тълк.д. 3/2012г. ОСГК на ВКС.

6. Представените други научни публикации, изброени подробно в приложения списък и представените заедно с рецензирания труд също имат висока научна стойност и съставляват принос в развитието на правната наука.

7. В монографията и другите научни публикации няма доказано по законоустановения ред плагиатство.

8. Бележки и препоръки: - нямам бележки по същество по представените научни трудове. Препоръчвам на автора при ново издание да отрази в нея новата съдебна практика, която ще бъде приета.

9. Заключение:

Положителната оценка на цялостната преподавателска и научноизследователска работа на гл. ас. д-р. Красимир Димитров ми дава основание да приема убедено, че той отговаря на всички изисквания по чл. 24 ЗРАСРБ и новите, предвидени в ППЗРАСРБ, съответно в Правилника на СУ „Св.Св. Климент Охридски“ .

Предлагам на научното жури да вземе решение и да направи предложение на факултетния съвет на Юридическия факултет- да избере гл. ас. д-р. Красимир Димитров на академичната длъжност „доцент“ по направление 3.6. Право, специалност Гражданско и семейно право в Юридическия факултет на СУ“Св.Св. Климент Охридски“.

София, септември 2018г.

Подпис:

/ проф. д-р Симеон Тасев/